

tæren til i samarbejde med de særlige institutioner at anvende de fornødne pengemidler til at organisere internationale eksperthold til at hjælpe medlemsstaters regeringer med råd med hensyn til programmerne for deres økonomiske udvikling, til at bistå ved uddannelsen i udlandet af eksperter fra uudviklede lande ved hjælp af stipendier, til at fremme disse landes egne teknikeres uddannelse ved besøg af eksperter udefra og endelig til at lette regeringer i deres bestræbelser for at skaffe sig teknikere, materiale m. m., derunder også udveksling af oplysninger til brug for deres økonomiske udvikling.

Det andet forslag gik ud på at anmode den internationale arbejdsorganisation om i samråd med De Forenede Nationer og dens regionale kommissioner at undersøge, hvorledes man bedst kunne hjælpe kvalificerede personer fra lande, der lider under mangel på teknikere og specialister, med at få adgang til verdenscentre for uddannelse af lærlinge og tekniske arbejdere.

Forsamlingen bevilgede til disse formål et samlet beløb af \$ 254.000. Heraf er \$ 94.000 beregnet til udsendelse af 3 hold økonomiske eksperter, \$ 120.000 til uddannelse af 60 teknikere o. lign. og \$ 40.000 til den særlige administrative afdeling, der skal stå for planens gennemførelse. Nødvendigheden af disse store bevillinger var genstand for stærk kritik i 5. udvalg, især da det rådgivende udvalg for administrations- og budgetspørgsmål kun havde foreslået udsendelse af 2 eksperthold og uddannelse af 30 teknikere, et forslag man fra dansk side havde sluttet sig til. Flertallet i udvalget gennemtvang imidlertid de større beløb, der også godkendtes af forsamlingen. Det er dog et spørgsmål, om det vil vise sig muligt i praksis i løbet af 1949 at gennemføre tanken i så stort et omfang.

Begge resolutioner vedtoges af plenarforsamlingen den 4. december 1948.

12. Den internationale bank for genopbygning og udvikling og det internationale valutafond.

Den internationale banks virksomhed var i 2. udvalg genstand for særlig interesse. Flere landes repræsentanter bebrejdede den, at den ikke førte en mere liberal lånepolitik overfor en række underudviklede lande. Sovjetunionens repræsentant mente, at banken gjorde forskel på medlemmerne og mere lod sig lede af politiske hensyn end af forretningsmæssige, og at den havde stillet sig i Marshall-planens tjeneste. Andre landes repræsentanter konstaterede imidlertid, at banken nu var mere forstående overfor de uudviklede landes krav.

Nogen selvstændig resolution blev ikke vedtaget om banken så lidt som om fondet, men der toges et vist hensyn til kravene i den ovenfor omhandlede resolution vedrørende økonomisk udvikling af underudviklede lande.

13. Forøgelse af antallet af medlemmer af det økonomiske og sociale råd.

Den argentinske delegation fremsatte påny det forslag, den havde stillet, men trukket tilbage på den 2. forsamling om en forøgelse af antallet af medlemmer af det økonomiske og sociale råd til 24, altså med 6. Forslaget gik ud på sammenkaldelse af en konference til revision af pagtens artikel 61. Et resolutionsudkast, der helt abstrakt talte om medlemsstaternes deltagelse i rådets arbejde, blev indbragt af Perus delegation, og dette havde til følge, at Argentina opgav sit. Med nogle fra belgisk side foreslåede ændringer blev Perus udkast vedtaget i fællesudvalget for 2. og 3. udvalg med 41 stemmer, deriblandt de nordiske landes.

Plenarforsamlingen vedtog dette ud-